

skal jeg tillade mig at henstille til den høitæredede Minister, om han ikke i og for sig vilde finde det rigtigt og hensigtsmæssigt i Stedet for at søge anfæt en særlig Assistent med fast Lønning, at forhøje det Udgiveren tilkommende Honorar og saa overlade ham, ligesom hidtil, at søge den Assistance, han behøver til Arbeidets Udførelse. Det andet Punkt er Vædringsforslaget under Nr. 47, der angaar Tilskudet til det kgl. Sundhedskollegium. Mindretallet har ikke stilt sig fra Flertallet med Hensyn til Spørgsmaalet om den Forandring, der er foreslaaet med Hensyn til Marsberetningens Udgivelse, der dreier sig om det kgl. Sundhedskollegium, men vi have ikke kunnet deltage i det foreliggende Vædringsforslag, dels fordi vi ikke søle os gaanske sikkert paa, at Kollegiet virkelig vil faae fuldt den Dækning, som det formentlig har Krav paa, og som Udvalget tidligere har erkjendt, og dels og fornemmelig fordi Flertallet ikke har villet bevilge 500 Kr. til forøget Kontorhold, som det forekommer os rigtig og nødvendigt at bevilge, da der ogsaa paa dette Punkt hidtil har været en aarlig Underbalance, som neppe kan vedblive, saa meget mere som der antydes en Stigning af disse Udgifter. Jeg skal derfor anbefale at gaae ind paa dette Beløb til Dækning af Underbalancen ved Kontorhold, hvorved fuld Dækning først vil opnaas for Kollegiet. Det tredie Punkt er Vædringsforslaget under Nr. 177, under § 25, som angaar en Bevilgning til Departementschefens Rejse til Færøerne og Island. Den ærede Ordfører bemærkede, at dette ogsaa var et ældre Punkt, der gjentagne Gange havde været for, men der er dog sket den Forandring nu, at der er kommen en ny Departementschef, og der er vistnok al Grund til at antage, at han i ringere Grad end sin Forgjænger har det lokale Kjendskab til Island, der dog kunde være ønskeligt for ham at være i Besiddelse af, saa meget mere, som man efter Forholdets Natur ikke kan forudsætte og vente, at selve Ministeren for Island skal have dette Kjendskab, da Posten er forbunden med et andet Ministerium. Jeg tror derfor, der vilde være Grund til nu at give denne Bevilgning, selv om man i tidligere Aar ikke har ment, den var nødvendig.

Berg: Der er et Punkt i Betænkningen angaaende Mellemregningen med Island, som blev kortelig omtalt af den ærede Ordfører. Jeg har imidlertid den Formening, at det er et Spørgsmaal, som rettest forhandles under Finantsministeriets Budget, hvorfor det Mindretal, som jeg hører til, har anført Bemærkninger under § 10. Jeg

skal derfor ikke nærmere opholde mig derved. Det er forstaaeligt, at den islandste Minister kan foretrække rentefrit Tilskud fra den danske Statskasse til Jernødenheder for Island, naar den danske Finantsminister under sit Ansvar vil tilstaa det. Jeg tror derfor, at man, ligesom under det større, men noget beslægtede Tilfælde med Bestindien maa holde sig til Finantsministerens Ansvar paa dette Punkt, saa meget mere som den islandste Minister jo som saadan udenfor de Beløb, han ellers søger bevilget af Statskassen til sit Embede paa § 25, staar udenfor Rigsdagens Resort. Det er Grunden til, at jeg ikke gaar nærmere ind paa denne Sag her, men opstætter den til det sidste Afsnit paa den Liste, vi have anført for Forhandlingerne, ellers skulde jeg nærmere være kommen ind derpaa.

Der er et Par Vædringsforslag, jeg ønsker at omtale. Det er Vædringsforslag Nr. 44 angaaende Regtelshen af de to ved provisorisk Lov ansatte Kriminal- og Politiretsassessorer med videre Udgifter i den Anledning, og Vædringsforslag under Nr. 182 angaaende overordentlige Udgifter til ekstraordinære Politiforanstaltninger. En Bemærkning skal jeg gjøre til den sidste ærede Taler. Han yttrede, at det undrede ham, at man ikke vilde forhandle dette Spørgsmaal. Dertil skal jeg sige, at Folkethinget jo stadig er holdt udenfor Forhandlingen af dette Spørgsmaal. Den første af mig nævnte Lov om overordentlige Politiforanstaltninger, denne provisoriske Lov, blev udstedt den 27de Oktober 1885, og det er en meget omfattende Lov. Det er kun et Par Aar, saa det kunde maaste være mig tilladt at læse dem op, Loven er maaste bleven saa gammel, at Folk nu ikke let huske Teksten: „Justitsministeren bemyndiges indtil videre til for Statskassens Regning at afholde de Udgifter, som Tilveiebringelsen af overordentlig Politihjælp og andre særlige Politiforanstaltninger til Opretholdelse af den offentlige Orden i eller udenfor Kjøbenhavn maatte udkræve.“ Det er, ved provisorisk Foranstaltning, Udgifter uden Endemaal lagte i Justitsministerens Haand ved Statsraadsbeslutning. Dette Provisorium har Justitsministeren forelagt for Landsthinget den 11te Februar d. A. for 5te Gang — mindst 5te Gang — det er aldrig naaet videre, det er aldrig naaet herved, det er aldrig naaet til Folkethinget. Jeg antager, at jeg tør sige, at den høitæredede Justitsminister eller Regeringen ikke er uden Skyld i dette. Jeg nærer den Overbevisning, at naar Regeringen stadig for denne Lovs Bedkommende, 5 Gange, har forelagt denne provisoriske